

Posudek konzultantky

na diplomovou práci Michaela Hrnčíře na téma:

Právní pomoc v České republice

Diplomant předkládá k posouzení diplomovou práci o rozsahu 46 stran vlastního textu. Přílohou práce je seznam použité literatury a právních předpisů.

Systematika práce je poměrně podrobně propracována (místy je výklad nadbytečně roztržštěn – viz např. vztah kapitol VI. – VIII.), je přehledná a pokrývá zvolené téma.

Své úvahy zahajuje autor krátkou poznámkou k pojmu právní pomoci, k její historii a k ústavněprávnímu základu práva na právní pomoc. Jde přitom o stručné rekapitulace stavu. Další část práce se pak věnuje postupně jednotlivým subjektům, které v České republice právní pomoc poskytují, tj. advokátům, resp. advokátům evropským, notářům, daňovým poradcům, patentovým zástupcům, resp. zahraničním patentovým zástupcům a soudním exekutorům. V těchto partiích se autor omezuje na přejímání obecně známých základů právního postavení jednotlivých subjektů, aniž by je podrobněji analyzoval či alespoň samostatně komentoval (viz např. závěr o ulehčení zatížením soudům v důsledku exekucí, prováděných soudními exekutory). Podobné hodnocení platí i pro závěry autora k otázkám samosprávy poskytovatelů právní pomoci, kdy např. neuvádí žádný argument pro jiné řešení než je profesní samospráva. Následují autorovy poznámky ke společnému výkonu právní pomoci, které jsou však věnovány jen výkonu advokacie.

V kapitole nazvané Právní vztahy při poskytování právní pomoci se diplomant věnuje vzniku těchto vztahů, jejich obsahu (zde však uvádí jen vztahy advokátů) a nakonec jejich zániku. Odměna jednotlivých subjektů právní pomoci je předmětem následujících poznámek, byť i zde jde jen o stručné přehledy.

Odpovědnost poskytovatelů právní pomoci diplomant rozlišuje pasivní a aktivní, aniž by tento koncept podrobněji rozvinul. U veřejnoprávní odpovědnosti pak chybí poznámky k trestněprávní odpovědnosti poskytovatelů právní pomoci.

Kapitola XIII. je věnována právní pomoci v jednotlivých druzích procesu, tj. v procesu civilním, trestním, správním, správním soudnictví a v řízení před Ústavním soudem ČR. Výčet možných zástupců účastníka občanského soudního řízení na str. 41 přitom není úplný.

Diplomovou práci uzavírá diplomantovo hodnocení systému právní pomoci v České republice z hlediska kvality a dostupnosti. Na str. 47 se autor dopouští chyby, když uvádí, že jak juristický, tak sociální přístup k řešení dostupnosti právní pomoci jsou založeny na určování advokátů slabým osobám. Necituje ani zdroj, z něhož zde čerpá. Autor zde nezmiňuje novelizaci zákona o advokacii, která se této otázky bezprostředně dotýká.

Diplomovou práci M. Hrnčíře hodnotím jako práci, která přes uvedené výhrady splňuje požadavky na tento druh prací kladené a je proto způsobilá být předmětem ústní obhajoby.

Praha 16. dubna 2007

Doc. JUDr. Alena Macková, Ph.D.
Konzultantka práce